

РЕШЕНИЕ

№ 1787

гр. София, 21.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 44 състав,
в публично заседание на 21.02.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Владимирова

при участието на секретаря Албена Илиева, като разгледа дело номер **6728** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.156 и следващите от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).
Образувано е по жалба на „Грейн Адвертайзинг“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], представлявано от М. К. Б., против ревизионен акт (РА) № Р-22002221004687-091-001 от 10.03.2022 г., издаден от органа, възложил ревизията и ръководителя на ревизията, потвърден с Решение № 832 от 02.06.2022 г. на директора на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ (ДД“ОДОП“) С. при Централно управление на Националната агенция за приходите (ЦУ на НАП), с който на дружеството е отказано право на приспадане на данъчен кредит по 2 фактури за данъчни периоди м. 10.2019 г. и м. 11.2019 г.

Жалбоподателят излага съображения за незаконосъобразност на ревизионния акт, като издаден в нарушение на материалния и процесуалния закон. Навежда твърдения, че не е извършена компетентна, последователна и безпристрастна проверка и доказателствения материал е ценен превратно. В тази връзка поддържа, че фактическите констатации и правни изводи в РА са необосновани и немотивирани. Излага подробни съображения, че реалността на услугите се доказва с представените в хода на ревизията писмени доказателства, а процесните фактури са законосъобразно издадени, т.е. налице са данъчни документи, съставени в съответствие с изискванията на ЗДДС. Счита, че са изпълнени всички материалноправни предпоставки за възникването и надлежното упражняване на правото на данъчен кредит по всяка една от процесните фактури и органът по приходите неправомерно е отказал да признае

това право. Иска се отмяна на РА.

В съдебно заседание жалбоподателят, чрез адв. П., поддържа жалбата на изложените в нея основания и моли съда да я уважи. Претендира присъждане на разноски съобразно представен списък.

Ответникът - директорът на дирекция „ОДОП“ С. при ЦУ на НАП, чрез юрк. М., оспорва жалбата. Изразява становище за законосъобразност на РА по съображения изложени в решението на директора на дирекция „ОДОП“ – С. и моли същия да бъде потвърден. Представя заверено копие на административната преписка. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура редовно призована, не се явява, не се представлява, не излага становище по жалбата.

Административен съд София-град, Трето отделение, 44 - ти състав като прецени доводите на страните във връзка със събраните по делото доказателства, намира следното от фактическа страна:

Производството по издаване на обжалвания РА е започнало въз основа на ЗВР № Р-22002221004687-020-001 от 17.08.2021 г. (л. 21 и сл. по делото), връчена на 01.09.2021 г., издадена от Е. М. С., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., определен съгласно Заповед № РД-01-128/18.02.2020 г. на директора на ТД на НАП С. (пункт I, т. 5) за компетентен орган за възлагане на ревизията, на основание чл. 11, ал. 3 от Закона за Националната агенция за приходите (ЗНАП), във връзка с чл. 112, ал. 2, т. 1 от ДОПК. Ревизията е за установяване на задължения за ДДС за периодите от 01.10.2019 г. до 30.11.2019 г. Първоначално е определен срок за приключване на ревизията до 3 месеца от връчване на ЗВР, т.е. до 01.12.2021 г. Със ЗИЗВР №Р-22002221004687-020-002 от 24.11.2021 г. (л. 24 и сл. по делото), връчена на 25.11.2021 г., издадена от компетентния орган за възлагане на ревизията, срокът за приключване на ревизията е удължен до 31.12.2021 г. Заповедите са издадени във формата по чл. 113, ал. 1 ДОПК и са връчени на задълженото лице по електронен път.

За резултатите от ревизията, в срока по чл. 117 от ДОПК, е съставен Ревизионен доклад /РД/ № Р-22002221004687-092-001 от 17.01.2022 г. (л. 27-35 по делото), връчен по електронен път на дружеството на 18.01.2022 г.

Ревизираният субект е упражнил правото си по чл. 117, ал. 5 от ДОПК и срещу издадения РД е постъпило писмено Възражение с вх. № Р-22002221004687-В.-002-И от 01.03.2022 г.

Възражението е преценено от органите по приходите като неоснователно, като ревизията приключва с издаване на РА № Р-22002221004687-091-001 от 10.03.2022 г., от Е. М. С. - началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С. и Р. Т. З. - главен инспектор по приходите при ТД на НАП С. - ръководител на ревизията. РА е връчен на 15.03.2022 г. С него са възприети изцяло констатациите от РД и на „ГРЕЙН АДВЕРТАЙЗИНГ“ ЕООД са установени допълнителни задължения за ДДС общо в размер на 48 365,47 лв., от които 39 300 лв. - главница и 9 065,47 лв. – лихви. Корекцията произтича от непризнато право на приспадане на данъчен кредит на основание чл. 68, ал. 1, т. 1, във връзка с чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС по 2 бр. фактури, издадени от доставчика „ДЕЙТА ОУШЪН“ ЕООД.

Процесната ревизия е повторна и е във връзка с Решение № 1152 от 30.07.2021 г. на директора на дирекция „ОДОП“ С., неправилно посочено на стр. 2 от РД като Решение № 4752 от 30.07.2021 г. С решението е отменен РА

№Р-22221020004462-091-001 от 20.04.2021 г. в частта на отказаното право на приспадане на данъчен кредит за данъчни периоди м. 10 и м. 11.2019 г., а преписката е върната за нова ревизия.

Процесният РА, на основание чл. 152 от ДОПК, е бил оспорен с жалба с № 53-06-2660 от 28.03.2022 г. по регистъра на ТД на НАП С. и вх. №23-22-535 от 06.04.2022 г. по регистъра на дирекция „ОДОП“ С. пред компетентен орган – директор на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ С. при Централно управление на НАП. В срока по чл. 155, ал. 1, вр. чл. 146 от ДОПК е постановено Решение № 832/02.06.2022 г. на директора на дирекция „ОДОП“ С. (л. 12 и сл. по делото), с което РА е потвърден. Връчен е по електронен път на жалбоподателя на 06.06.2022 г. (л. 18 по делото).

За изясняване на факти и обстоятелства от значение за определяне данъчните задължения на ревизираното дружество и обезпечаване на необходимите доказателства, са извършени редица процесуални действия, които са подробно описани в констативната част на изготвения РД, неразделна част от РА, по смисъла на чл. 120, ал. 2 от ДОПК.

Въз основа на събраните доказателства, установените факти и обстоятелства са направени следните констатации от органите по приходите:

Дружеството е декларирало вид на извършвана дейност - реклама. За ревизираният период е издало фактури с предмет на доставка услуги – „наем на рекламни съоръжения“, „извършване на рекламен монитор“. Същото има сключени трудови договори с 6 бр. лица.

Констатирано е, че „Грейн Адвертайзинг“ ЕООД е регистрирано по ЗДДС, считано от 01.04.1998 г. и е с непроменен статут към момента на ревизионното производство.

Установено е, че ревизираното дружество е упражнило право на приспадане на данъчен кредит в общ размер на 39 300,00 лв. (по фактура от 31.10.2019 г. с начислен ДДС в размер на 17 500,00 лв. и фактура от 29.11.2019 г. с начислен ДДС в размер на 21 800,00 лв., издадени от „ДЕЙТА ОУШЪН“ ЕООД), с предмет „услуги съгласно договор“ и „предоставени услуги съгл. договор“.

С цел обективното установяване на факти и обстоятелства, имащи значение за определяне на данъчните задължения на ревизираното лице и във връзка с изпълнение на указанията, дадени с Решение № 1152 от 30.07.2021 г., в ревизионното производство са предприети следните процесуални действия:

На основание чл. 37, ал. 3, чл. 53 и чл. 56, ал. 1 от ДОПК на жалбоподателя е връчено искане за представяне на документи и писмени обяснения от задължено лице /ИПДПОЗЛ/ изх. № Р-22002221004687-040-001 от 24.08.2021 г. Във връзка с молба на ревизираното лице е удължен срока за представяне на документи по връченото искане до 28.09.2021 г. Представените в отговор документи са описани на стр. 2 и 3 от РД.

Задълженото лице е представило сключен с доставчика Договор за софтуерни услуги от 23.07.2019 г. /л. 95-98/ с предмет: 1.1. локализиране на български език на софтуер за мобилно приложение на система за тикетинг, собственост на възложителя; 1.2. интеграция с доставчици на транспортни услуги съгласно API, предоставени от възложителя; 1.3. интеграция мобилното приложение и на модулите за потребители на системата и приложението с основна система съгласно API; 1.4. интеграция с платежни доставчици за приемане на онлайн плащания на територията на България; 1.5. разработка на потребителски интерфейси – изброени в т. 1.5., 1.5.2. и 1.5.3. -

клиентски, статистически и потребителски интерфейси. За услугите е договорено възнаграждение в размер на 250 000,00 лв. без ДДС

За удостоверяване изпълнението на услугите е представен приемо-предавателен протокол от 14.10.2019 г. за предаване на бета версия, локализирана на български език на софтуер за мобилно приложение на система за тикетинг, съгласно чл. 1.1. от подписания между страните договор /л. 175/. Представени са и пет платежни нареждания, видно от които за периодите от 27.11.2019 г. до 28.05.2020 г. на доставчика са преведени суми общо в размер на 94 000,00 лв.

Посочените документи са изпратени и от доставчика в отговор на връченото му на електронен адрес искане при направена насрещна проверка в предходната ревизия, приключила с Протокол за извършена насрещна проверка №П-22221020130645-141-001 от 17.09.2020 г. (л. 160 и сл.).

Допълнително в хода на процесната ревизия с писма вх. № Р-22002221004687-ПРД-004-И от 24.09.2021 г. и вх. № Р-22002221004687-ПРД-005-И от 24.09.2021 г. жалбоподателят е представил документи без превод на български език, таблица с данни на шест езика и е дал писмено обяснение. Посочил е, че част от комуникацията под формата на и-мейли, е разменяна между представител на изпълнителя „ДЕЙТА ОУШЪН“ ЕООД и партньора на „Грейн Адвертайзинг“ ЕООД на системата за тикетинг. Посочено е също, че завършването на проекта е отложено във времето, поради забавяне на преговорите със Столична община – приложението е следвало да бъде интегрирано в автобуси, влакове и метро, с цел продажба на билети.

С Протокол № №Р-22002221004687-П.-001 от 13.01.2022 г. (л. 158) са приобщени събраните доказателства при извършената предходна ревизия на дружеството, приключила с издаването на РА №Р-22221020004462-091-001 от 20.04.2021 г., (в това число протокол за извършена насрещна проверка на „Дейта Оушън“ ЕООД - доставчик на ревизираното дружество).

На основание чл. 63 от ДОПК е издаден Акт за възлагане на експертиза № Р-22002221004687-01-001 от 24.11.2021 г. (л. 148). Предмет на експертизата е да се провери: налице ли са разработки по сключен договор за софтуерни услуги между жалбоподателя /възложител/ и „ДЕЙТА ОУШЪН“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] /изпълнител/; има ли данни към кои периоди са създадени, може ли изготвянето им да се обвърже с действия на посочения доставчик, т.е. налице ли са изготвени софтуерни продукти и за какви цели са ползвани или могат да бъдат ползвани. Посочено е, че експертизата следва да има предвид представения от жалбоподателя магнитен носител /диск/. Изготвената компютърно-техническа експертиза е депозирана в ТД на НАП С., офис К. с вх. № Д. 1626 от 10.12.2021 г. (л. 153 и сл. по делото). Същата е приобщена с протокол за приемане на резултатите от възложена експертиза (л. 150).

Във връзка с възложената компютърно-техническа експертиза (КТЕ) от страна на жалбоподателя са изпратени файлове. Същите, както и представения при предходната ревизия магнитен носител, са взети предвид от експерта.

Относно възложената на експерта задача за проверка налице ли са договорените разработки нещото лице е дало заключение, че е извършена по-голяма част от локализирането на български език на софтуера „MyCicero“, а именно превода на менютата и опциите от мобилното приложение. Не са преведени иконите като графични обекти и не са преведени служебните модули на системата.

Във връзка с изпълнение на задачата по интеграция с доставчици на транспортни услуги съгласно API, е дадено заключение, че не са извършени никакви дейности по

интеграцията на системата „MyCicero“ с доставчици на транспортни услуги съгласно API, предоставени от възложителя. Посочено е, че разработката е спряна по искане на носителя на търговските и авторски права върху системата - PluService Srl, Италия. Това е констатирано въз основа на последния и-мейл, находящ се във файла Emails M. localisation&integrattion.pdf. И-мейлът е от 22.05.2020 г. и в него се съобщава, че акционери в PluService Srl, чрез свои бизнес контакти, са започнали преговори с фирмата, обслужваща тикет-системата на Метрополитен ЕАД /софийското метро/ за интеграция на двете системи. Отправена е молба за преустановяване на работата по българския вариант на „MyCicero“ за неопределен период.

По поставената задача да се провери налице ли е интеграция на мобилното приложение и на модулите за потребители на системата и приложението с основната система съгласно API експертът е дал заключение, че не са извършени никакви дейности и работата е спряна на ниво превод на потребителски софтуер. Отбелязано е, че самата система „MyCicero“ е функционална и връзките между модулите и са работещи, т.е. мобилното приложение и на модулите за потребители на системата са интегрирани с основната система.

Относно изпълнение на задачата по интеграция с платежни доставчици за приемане на онлайн плащания на територията на България експертът е дал заключение, че системата на „MyCicero“ е свързана с основните световни системи за банкови карти, например Visa и Mastercard и плащането с кредитна или дебитна карта, издадена от някоя от тези банкови системи е възможно. Доколкото експертът е разбрал, „MyCicero“ не е свързано с „Борика“.

Относно разработката на клиентски интерфейс за достъп и управление на партньорски акаунти търговски модул за управление на услуги, настройки, мапване на плащания и отчитане на продажби, включително абонаменти е дадено заключение, че интерфейсът е наличен и функционален в системата „MyCicero“, но не е преведен на български език. Същото заключение е дадено и във връзка със статистическия интерфейс за следене и отчитане на транзакции в реално време, с възможност за структуриране на транзакциите по търговци, вид услуга, време и статус на плащанията, както и по отношение на потребителския интерфейс за регистрация и управление на потребителски акаунти за покупка и управление на услуги от страна на потребителите за мобилното приложение и системата, включително статистически модул за осъществени абонаменти, плащания и следене на валидност на услугите – плащанията. За потребителския интерфейс е констатирано, че освен, че е наличен и функционален в системата, също така е преведен на български език.

Във връзка с възложената задача за установяване наличието на данни към кой период са създадени разработките, предмет на договора за софтуерни услуги и може ли изготвянето им да се обвърже с действия от страна на конкретен доставчик, както и фактически налице ли са изготвени софтуерни продукти и за какви цели са ползвани и могат ли да бъдат ползвани, компютърно-техническа експертиза е дала заключение, както следва:

С предоставените за изследване файлове не може да се установи кога точно е започнала работата по превода. Поради специфики на записа на дата на създаване на файл от операционната система, датата на създаване на файл „Resources to translate fmal.xlsx“, където е зададен преводът на съответните менюта и опции, се променя при създаване на копие на файла, каквото е получено от вещото лице.

От електронната кореспонденция между Vesselin S. /y.[електронна поща]/ и S. M.

[електронна поща]/ може да се направи извод, че към 25.11.2019 г. е било възможно инсталирането и работата с копие на системата „MyCicero“, преведено на български език и ползването му за тестове с транспортните системи в района на [населено място], Италия, с цел тестове на приложението. Направен е извод, че периодът, в който преводите са създадени и имплементирани е до 25.11.2019 г.

По въпроса може ли изготвянето на софтуера да се обвърже с действия от страна на конкретен доставчик експертът е посочил, че по данни от предоставената във файл Emails M. localisation&integration.pdf кореспонденция между Vesselin S. и S. M., преводът на текста на менютата и опциите в тях е извършен от подизпълнителя „ДЕЙТА ОУШЪН“ ЕООД, а имплементация на превода в сорс кода е направена от специалисти на PluService Srl, Италия. Според консултант, работил за жалбоподателя, от страна на PluService Srl е даден достъп до ядрото на програмата и специалисти от „ДЕЙТА ОУШЪН“ ЕООД са извършили имплементацията на преведените текстове, тестове и изчистване на грешки. Експертът е констатирал, че в потвърждение на това твърдение няма обективни доказателства, а данните са, че софтуерът е тестван с менюта на български език, но в среда на обществените услуги на [населено място], Италия.

Във връзка със задачата да се установи данните, съдържащи се в представения диск, в изпълнение на коя точка от договора са, експертът е дал заключение, че същите се отнасят до успешното изпълнение на т. 1.1 от договора за софтуерни услуги, а именно „Локализиране на български език на софтуер за мобилно приложение на система за тикетинг, собственост на възложителя“. Дадено е заключение, че никоя от останалите точки на договора не са изпълнени.

Във връзка със задачата да се провери фактически налице ли са изготвени софтуерни продукти и за какви цели са ползвани и могат ли да бъдат ползвани експертът е посочил, че фактически е извършен превод на потребителския интерфейс на работеща софтуерна система на български език. Направен е извод, че в този смисъл може да се приема, че е налично адаптиране на софтуер, а не неговото изготвяне. Адаптацията /превод/ е използвана за тестове на работата на системата в средата на обществените услуги на [населено място], Италия, тъй като основните връзки със софтуера на фирмите, предоставящи съответните обществени услуги в С., не са направени. Посочено е, че адаптираната версия на софтуерния пакет „MyCicero“ може да бъде ползвана след надлежното и функционално свързване със системите на градски транспорт в С., доставчиците на он-лайн платежни системи, „Борика“ и други потенциални доставчици на обществени услуги на територията на Р България.

Въз основа на заключението на КТЕ ревизиращите са приели за недоказано реалното извършване на фактурираните от „ДЕЙТА ОУШЪН“ ЕООД доставки. Отбелязано е, че липсват представени от доставчика документи, от които да е видно кои са конкретно лицата, извършили частично действия по договорената услуга. Констатирано е, че участието на доставчика е упоменато в и-мейл кореспонденция, разменена с представител на PluService Srl, но експертът е дал заключение, че за това участие няма обективни доказателства. Такива не се ангажираха и в хода на съдебното производство въпреки предоставената от съда възможност.

Съгласно договора за софтуерни услуги е договорен начин на плащане на три

етапа, а именно: при предаване на бета версията на локализираната апликация – 87 500,00 лв. без ДДС в срок до 30.10.2019 г., 109 000,00 лв. без ДДС в срок до 30.11.2019 г. и 53 500,00 лв. без ДДС при приключване на дейностите и подписване на приемо-предавателен протокол. В тази връзка е прието, че не е установено с извършване на коя част от услугата е следвало да бъде направено плащане в размер на 109 000,00 лв.

След анализ документите, ревизиращите са стигнали до извода, че същите не са достатъчни да обосноват реална доставка на услуга по смисъла на чл.9 от ЗДДС.

С оглед гореизложеното, на основание чл. 68, ал. 1, т. 1 и чл. 69. ал. 1. т. 1 от ЗДДС във връзка чл. 9 от ЗДДС на жалбоподателя е отказано правото на приспадане на данъчен кредит по 2 бр. фактури, издадени от „Дейта Оушън“ ЕООД, които са в общ размер на 39 300,00 лв.

В решението си директорът на Д „ОДОП“ С. е посочил, че с изготвеното заключение на компютърно-техническата експертиза, неоспорено от жалбоподателя, след съпоставка на предмета на договора за софтуерни услуги и поетите от страните задължения по него е установена липса на идентичност. Видно от т. 1. Предмет на договора, т. 1.1. касае услуга по „Локализиране на български език на софтуер за мобилно приложение на система за тикетинг, собственост на ВЪЗЛОЖИТЕЛЯ“. Съгласно договора възложител е жалбоподателят. Няма доказателства обаче същият да е собственик на софтуер за мобилно приложение на система за тикетинг. Вместо това, видно от заключението на експерта, касае се за интеграция на системата „MyCicero“, като носител на търговските и авторски права върху системата е PluService Srl, Италия, което се потвърждава и от разпитаните в съдебното производство свидетели. Обърнато е внимание, че с жалбата не се твърди, че издаването на втората фактура за сумата от 109 000 лева е обвързано с реално извършена доставка, а като причина се визира само настъпил съгласно договора срок за плащане. Относно твърденията за провеждани различни срещи на работно ниво, включително с представители на Столична община, транспортни фирми и доставчици на платежни услуги е посочено, че същите не са подкрепени с доказателства. Такива не се представиха и в хода на съдебното производство въпреки предоставената възможност.

В процесното решение е обърнато внимание на стр. 5 от експертизата и установеното, че е налице и-мейл от 22.05.2020 г., с който носителят на търговските и авторски права върху системата - PluService Srl, е поискал преустановяване на работата по българския вариант на „MyCicero“ за неопределен период. Поради липсата на доказателства за възобновяване на работа към датите на издаване на процесните фактури е прието, че не става ясно по какви причини жалбоподателят е сключил договор за софтуерни услуги два месеца след преустановяването. Ако се приеме, че съгласно договора за софтуерни услуги задълженият субект е имал предвид софтуер за мобилно приложение, който е негова собственост, то в такъв случай представения по преписката магнитен диск, касаещ чужд софтуер, не може да се третира като доказателство, относимо към спора. Посочено е и, че въз основа на възложената и приета в хода на ревизията КТЕ също не може да се

направи извод за участие на жалбоподателя в сделки, свързани със софтуерния продукт „MyCicero“, тъй като експертът е посочил, че по данни от предоставената във файл Emails M. localisation&integration.pdf кореспонденция, същата е между управителя на „Дейта Оушън“ ЕООД и специалисти на PluService Srl, Италия.

В заключение решаващият орган е обосновал извод, че липсват доказателства за реално извършване на доставка именно между страните по процесния договор за софтуерни услуги, не са налице и такива за ползване на услугите за последващи облагаеми доставки. Не са представени сключени от жалбоподателя договори със Столична община, с транспортни фирми или с доставчици на платежни услуги, а от предмета на договора за софтуерни услуги е видно, че това следва да е предназначението на услугите.

Предвид изложеното РА, с който на жалбоподателя е отказано право на приспадане на данъчен кредит по издадените от „Дейта Оушън“ ЕООД 2 бр. фактури общо в размер на 39 300,00 лв., е потвърден.

По делото са представени и приети като доказателства документите, съдържащи се в административната преписка по издаването и обжалването по административен ред на ревизионния акт, в това число доказателства удостоверяващи притежаването на КЕП от лицата, подписали в съответното длъжностно качество РА, РД, ЗВР и ЗИЗВР, ведно с оптичен носител, на който се съдържат електронните документи и файловете, генерирани при подписването им с квалифициран електронен подпис, както и доказателства във връзка с компетентността на органа, възложил ревизията; допълнително представени доказателства от жалбоподателя.

За установяване на обективната истина по делото и проверка на спорните обстоятелства, съдът, по искане на жалбоподателя, е допуснал събиране на гласни доказателствени средства, чрез разпит в качеството на свидетели на две лица. В проведеното на 29.11.2022 г. о.с.з. е разпитан свидетелят И. Д. В., който заявява, че познава фирма „Грейн Адвертайзинг“, както и нейния управител и собственик М. Б., с който има и други бизнес отношения. Посочва, че са съсобственици и в други компании. Относно дружеството „ДЕЙТА ОУШЪН“ твърди следното: „Познавам управителя на фирма „ДЕЙТА ОУШЪН“ В. Ш.. В миналото сме имали проекти, които са завършили успешно. През 2019 г. „ГРЕЙН АДВЕРТАЙЗИНГ“ превъзложи дейност на „ДЕЙТА ОУШЪН“ по един проект с Италианската фирма „PluService Srl“, която се намира в А. - Италия, като целта на този проект беше въвеждане „ticketing“ приложение, италианско приложение и тяхната платформа, която се казва My C.. Целта на това приложение - дава възможност потребителите да закупуват билети за градския транспорт, включително билети, които са комбинирани - градски транспорт - метро. Този проект беше разделен на три части към онзи момент. Първата част беше свързана с локализирането на приложението My C. на българския пазар. Втората част е много обстойна и беше свързана с разговори и договаряне на интеграцията с всички участници във въпросната транспортна система в България. Това включва Метрополитен, Паркинги и гаражи, Компании за маршрутен превоз, Железниците, в смисъл всички участници в транспортната схема. Третият етап е самото изпълнение на самата система. През 2019 г. реално превъзложихме дейността на „ДЕЙТА

ОУШЪН“ по интеграцията на системата, тъй като към онзи момент ние няхахме ресурс. С италианското дружество първоначалните преговори бяха в Италия в А., след това кореспонденцията продължи по имейл.“ Свидетелят посочва още, че във връзка с проекта е поддържал контакт основно с В. Ш., тъй като го познава. Ходил е в офиса на „ДЕЙТА ОУШЪН“ в кв. Л. и е виждал хора, но имена не помни. Конкретно сочи, че В. Ш. е много добър програмист, работил е години в САЩ, където също се е занимавал с програмиране и интеграция на информационни системи. Относно вторият етап на договора сочи, че заедно с Ш. са ходили на срещи с Паркинги и гаражи, с Метрополитен и с компании за маршрутен превоз. Твърди, че по договора са изпълнени първите два етапа (от общо три), когато през 2020 г. е спрян проекта. На въпрос на съда отговаря: „нямат трудови отношения, както с “ГРЕЙН АДВЕРТАЙЗИНГ“, така и с „ДЕЙТА ОУШЪН. Аз съм имал устното разбирателство с управителя на “ГРЕЙН АДВЕРТАЙЗИНГ“ ЕООД. Не съм разполагал с пълномощно или друг договор. Имали сме бизнес отношения с управителя Ш..“. На въпроси от ответната страна отговаря: „ Не съм служител на “ГРЕЙН АДВЕРТАЙЗИНГ“ и никога не съм бил служител, имам бизнес отношения с М. Б., имам квалификация и в конкретната ситуация дори се чудех дали да не инвестирам и аз в това начинание към онзи момент. В миналото сме правили проекти, разработвали сме едни специфични устройства, които се монтират в домовете на хората и събират информация, какви канали гледате, колко време се заседявате на тях и т.н.“. Твърди, че е присъствал на много срещи с Метрополитен, Паркинги и гаражи, но няма информация дали са съставяни протоколи за тези срещи.

По искане на процесуалния представител на ответника съдът предостави възможност на жалбоподателя да представи до следващо съдебно заседание доказателства относно документиране на срещите проведени от него с „Метрополитен“ АД, „Паркинги и гаражи“ ООД и други клиенти. Такива обаче не са ангажираха от адв. П. в следващото с.з., като същата заяви изрично, че дружеството - жалбоподател не разполага с такива доказателства.

В проведеното на 21.02.2023 г. о.с.з. е разпитан и свидетелят В. Й. Ш., който заявява, че познава фирма „Грейн Адвертайзинг“ ЕООД, която е била клиент, тъй като е била клиент и по други проекти. На въпроси на адв. П. отговаря следното: „минало доста време и дати не мога да кажа. През 2020 г. беше сключен договор по спомени, като резултат от предходни разговори с нас, по който ние трябваше в три фази да направим първо локализация на софтуера с други думи да работи на кирилица, по начин, който би бил прегледен за българския пазар. След това да проучим възможностите на този софтуер как би могъл да бъде интегриран в българските електронни системи за транспорт и в третата фаза да бъде интегриран в системи, които биха се съгласили да участват. Общата цена беше 250 000 лева без ДДС. Етапите бяха три, както споменах. Първият етап беше локализация, втори етап беше проучвателна фаза, в която трябваше да се направи оценка на съвместимост и третият етап беше същинската интеграция. Точното плащане не си спомням. От страна на „Дейта оушън“ са изпълнени първият и вторият етап. Вторият етап беше комплексен, тъй като в системите, първо трябва да започнем от това какво представлява апликациите. Тя би трябвало да могат да издават билети по

електронен път за разнообразни транспортни средства, като трябва да могат да изчисляват различните маршрути, по които би могло да се достигне от точка А до точка Б, да предложи на клиента най-добрия вариант да стигне от едната точка до друга точка, след което да му предложи различни опции да си закупи билет. Това е национална система, която е реализирана в Италия и тя работи на всички нива с изключение на самолетите. Самолетите няма как да бъдат включени в тази система, защото те си имат тяхна отделна система и тя се казва „А.“. Това включва в себе си всички различни варианти транспорт, не само градския, но също така извънградски, автобусни линии, маршрутни по-малки линии, влакови и т.н., така че като участници в това нещо се явяват всички. В българските условия се оказва непостижимо да се постигне договореност с всички, така че съсредоточаването от страна на „Грейн Адвертайзинг“ като клиент беше върху ЦГМ, който отговаря за С. за градския транспорт на С.. Метрополитен по причини, които не зависят от нас, Метрополитен и ЦГМ са отделни и до ден днешен не са интегрирани в едно цяло. Имаше опити да се интегрират Н. /Б./ железопътния транспорт и някои от автобусите, които са частни разбира се, макар че те са в различен режим. През 2018 г. беше завършена обществената поръчка за системата за електронно издаване на билети, формално излезе като „ticketing“, която беше възложена на някаква турска фирма доколкото си спомням, която има подизпълнител в България, която работи директно с ЦГМ и Метрополитен. Като основен клиент идентифицирал, който би могъл да произтече бизнес модел, това бяха основните срещи. Целта на тези срещи беше да разберем, как точно фирмата интегратор възнамерява да достави стоките. Въпреки че частично е затворена системата, се предполагаше, че ще бъде отворена за външни подизпълнители, за да може всеки който би могъл да участва в електронното издаване на билети да се свърже в системата, която представлява мрежата от валидатори, която вече е инсталирана в градския транспорт, така че да може да се използва от мобилен телефон или нещо друго, за да си заплатиш билета. Това нещо какво представлява чисто технически, ЦГМ като клиент на фирмата подизпълнител, която е избрана чрез обществена поръчка да направи системната интеграция, трябва да предостави входящи точки и архитектура на своята система, за да може външна система да се свърже вътре, това се нарича „А.“, т.е. трябва да бъде външна апликация, за да може лесно да влиза вътре, защото самата система като система, която прави градския транспорт, тя принадлежи на общината говорим за валидаторите, за системата как точно трябва да се изпълнява плащането и най-вече за структурата на документите за пътуване. Външната система за да може да се интегрира в тази система трябва да знае общината какво позволява да бъде издадено като билет, до скоро билета беше един билет за една линия, билет за толкова линии неограничен. Това обаче е динамична система, ако бяхме изпълнили проекта, трябваше да можем да издадем документ за пътуване, който да е съгласуван с изискванията на общината. Тук основните неща са две, едното е чисто технически как може да се влезе в тяхната система, второто е какво мандатира общината с нейните както аз разбирам с нейните подзаконови актове документи за пътуване да бъдат издавани, за да могат те да бъдат интегрирани в обратната апликация.“

Свидетелят посочва още, че е работил, както в първата фаза, така и във втората фаза на проекта. Посочва причините за преустановяване на работата по договора. Сочил, че лично се е срещнал с Италианската фирма, която се казва „Плусървиз“, както и с представители на Центъра за градска мобилност, Паркинги и гаражи, Метрополитен и Б..

При така установеното от фактическа страна съдът формира следните правни изводи:

Жалбата е депозирана в законоустановения срок от легитимиран субект и при наличие на правен интерес, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, същата е неоснователна.

При извършване на служебната проверката по чл. 160, ал. 2 от ДОПК съдът констатира, че ревизията е възложена от компетентен орган и е приключила в определения от него срок. Ревизионният акт е издаден от органа по приходите, възложил ревизията и от ръководителя на ревизията, съобразно правилото на чл. 119, ал. 2 от ДОПК, и определя задължения за периода, за който е възложена ревизията. Издаден е в изискуемата форма и в съдържанието му са изложени фактическите и правните основания за постановяването му. Публичните вземания са конкретизирани по основание, по размер и по субект.

ЗВР, ЗИЗВР, РД и РА са подписани от посочените като техни издатели органи по приходите с квалифициран електронен подпис по чл. 13, ал. 3 от ЗЕДЕП, приравнен на саморъчен, съгласно изричното указание на чл. 13, ал. 4 от ЗЕДЕП, като документите са подписани в срока на действие на удостоверението по чл. 24 от ЗЕДЕП, т. е. и в това отношение ревизията е редовно възложена от компетентни органи, а РА отговаря на изискването на чл. 120, ал. 1, т. 8 от ДОПК.

С оглед изложеното, Съдът намира, че оспореният административен акт е постановен от материално компетентни органи с надлежно делегирани правомощия /в този смисъл Тълкувателно решение № 5 от 13.12.2016 г. на ВАС/, властническото волеизявление е облечено в изискваната от закона форма.

Направените с ревизионния акт установявания кореспондират изцяло с възложените предметни и времеви предели на ревизията. При извършената от съда служебна проверка не са установяват допуснати от органите по приходите съществени нарушения на административнопроизводствените правила, които да обосноват отмяната на РА единствено на това основание.

При преценка относно съответствието на ревизионния акт с материалноправните разпоредби, съдът съобрази следното:

Предмет на спора са допълнително установените задължения по ЗДДС главница - 39 300,00 лв. и лихви в размер на 9 065,47 лв., произтичащи от извършени корекции на декларираните от дружеството - жалбоподател резултати за данъчни периоди м.10.2019 г. и м.11.2019 г., вследствие на отказано, на основание чл. 68, ал. 1, т. 1, чл. 69, ал. 1, т. 1 във вр. чл. 9 от ЗДДС, право на приспадане на данъчен кредит по 2 бр. фактури, издадени от „ДЕЙТА ОУШЪН“ ЕООД, с № [ЕГН]/31.10.2019 г. и № [ЕГН]/29.11.2019 г.

Отказът на право на данъчен кредит е в резултат на недоказани доставки на услуги по смисъла на чл. 9 от ЗДДС. Наличието на доставка (данъчно

събитие) е основополагаща предпоставка за задействане механизма както на начисляване (изискуемостта) на данък добавена стойност, така и за възникване на правото на приспадане на данъчен кредит. Наличието на кумулативните условия за възникването му по смисъла на чл. 69 и сл. от ЗДДС, респективно отсъствието на някоя от хипотезите по чл. 70 от ЗДДС, които възпрепятстват признаването му, са факти от обективната действителност, наличието или отсъствието, на които е свързано с благоприятни последици за оспорващото дружество - възникване на право на данъчен кредит по конкретните фактури. В тежест на задълженото лице е да докаже положителния факт- наличието на условията за възникване на право на данъчен кредит, респективно отсъствието на някоя от хипотезите по чл. 70 от ЗДДС. В нормата на чл. 68, ал. 1, т. 1 от ЗДДС е дадено определение за данъчен кредит, като това е сумата на данъка, която регистрирано лице има право да приспадне от данъчните си задължения по този закон за получени от него стоки или услуги по облагаема доставка, като в ал. 2 на същата разпоредба е уточнено, че правото на приспадане възниква, когато данъкът е станал изискуем. С разпоредбата на чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС, упражняване правото на приспадане на данъчен кредит е обвързано с условието стоките и *услугите да се използват за целите на извършваните от регистрираното лице облагаеми доставки*. Легалната дефиницията за облагаема доставка е дадена в чл. 12, ал. 1 от ЗДДС, а именно: всяка доставка на стока или услуга по смисъла на чл. 6 и чл. 9, когато е извършена от данъчно задължено лице по този закон и е с място на изпълнение на територията на страната, както и доставката, облагаема с нулева ставка, извършена от данъчно задължено лице, освен в случаите, в които този закон предвижда друго.

Съгласно Решение от 29.04.2004 г. по дело С-152/02, Пето отделение „правото на приспадане трябва да бъде упражнено по отношение на данъчен период, през който са изпълнени двете условия, изисквани от тази разпоредба /чл. 18, ал. 2 от Шестата директива/, а именно: стоките да са били доставени или услугите- извършени и данъчнозадълженото лице да притежава фактура или документ, който съгласно критериите, определени от въпросната държава - членка, може да се счита за служещ за фактура". Двете предпоставки за признаване право на данъчен кредит са кумулативни и липсата на която й да е от тях възпрепятства възникването и упражняването на това право.

Според националния данъчен закон и постоянната практика на Съда на Европейския съюз по тълкуване на чл. 167, чл. 168 и чл. 178 от Директива 2006/112/ЕО, възникването и надлежното упражняване на правото на приспадане на данъчен кредит изисква установяване преди всичко наличието на действително осъществени облагаеми доставки на стоки и услуги. Реалността на доставката, документирана с редовно издадена фактура, е основен въпрос при преценка дали е право на приспадане на данъчен кредит за тази доставка или услуга - чл. 25, ал. 2 и 6, чл. 68, т. 1 и 69, ал. 2 ЗДДС, съответно чл. 62, 63, 167 и 168 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета и актуалната практиката на СЕС.

Разпоредбата на чл. 68, ал. 2 от ЗДДС обуславя възникването на субективното публично право на приспадане на данъчен кредит на данъчно задълженото лице от кумулативното осъществяване на елементите от

регламентирания в ЗДДС сложен фактически състав. Същият, на първо място предвижда притежаването на данъчен документ по чл. 71, т. 1 ЗДДС, съставен според изискванията на чл. 114 ЗДДС. В случая издадените от „ДЕЙТА ОУШЪН“ ЕООД фактури не отговарят на изискванията на чл. 6 от Закона за счетоводството, чл. 71, т. 1 и чл.114, ал. 1, т. 9 ЗДДС, тъй като в тях не е посочен достатъчно ясно предметът на стопанската операция. Разпоредбата на чл. 226 от Директивата за ДДС императивно изисква минимално необходимото съдържание на фактурите, издавани от доставчика за целите на общата система на ДДС, както и за целите на контрола - вж. чл. 242. В това отношение националният закон коректно транспонира посочената разпоредба, като задължава доставчика да издаде фактура, отговаряща на съответните минимални изисквания и съдържаща релевантната информация, както за целите на приспадането, така и за целите на контрола. В решението си по дело C-271/12 Съдът на ЕС изрично е посочил, че правото на приспадане може да се откаже на данъчнозадължените лица, получатели на услуги, които разполагат с непълни фактури, дори ако в допълнение на последните, след приемането на решението за отказ, е предоставена информация с цел доказване на действителното им извършване, естеството и стойността им. Въз основа на анализ на т. 27 - 36 от това решение на СЕС, се обосновава аргументът, че изначалната непълнота на фактурата, (чиито параметри в настоящия случай са изчерпателно посочени в Директивата и ЗДДС), препятства приспадането на ДДС. Посочените изисквания към фактурата не са формални, а представляват такива по същество. Действително, от практиката на СЕС следва, че национална практика (мярка), която основно подчинява признаването на определено данъчно предимство на спазването на формални задължения (каквото е изискването за фактуриране с определени параметри), без да вземе предвид материалноправните изисквания, надхвърля необходимото за правилното събиране на данъка, освен когато нарушаването на формалните изисквания възпрепятства предоставянето на сигурно (решително) доказателство за изпълнението на материалноправните изисквания - аргумент от решение на СЕС по дело C-273/11. Именно последното е налице в изследвания случай, тъй като естеството на престацията, индивидуализирана като точни параметри, не е установено във фактурата. Неустановените престации не могат да са предмет на ДДС. Отраженият в процесните фактури предмет „услуги съгл. договор“ и „представени услуги съгл. договор“ без посочване дори и на дата на договор е напълно неясен както по качествени, така и по количествени показатели и може да се отнася до всяка една от сделките на дружеството. Липсата на тези нормативно изискуеми реквизити препятства обективното обвързване на първичните счетоводни документи със съставените вторични такива и с представения договор. Представените в хода на ревизията допълващи документи, преценени съвкупно с фактурите също не индивидуализират престацията.

Непълнотата на фактурите възпрепятства установяване съответствието на действително извършените сделки, възможността за доказване реалността на доставките, респективно установяване настъпването на данъчното събитие, и е самостоятелно основание за отказ на право на данъчен кредит по тези

фактури и обосноваване на извод за законосъобразност на ревизионния акт. Дори, обаче и при несъобразяването на това обстоятелство, настоящият състав счита, че от събраните по делото доказателства също не се установява реалността на доставките документириани от „Дейта оушън“ ЕООД. Следва да се има предвид, че доставката на услуги подлежи на данъчно облагане само ако между доставчика и получателя съществува реално правоотношение с достатъчно индивидуализиран предмет, в рамките на което се разменят конкретни взаимни престации, като полученото от доставчика възнаграждение представлява действителната равностойност на предоставената услуга (т. 29 от решение от 27.03.2014 г. по дело C-151/13 Le Rayon d'Or) и само ако е налице пряка връзка между доставената услуга и получената насрещна престация.

Принципно, по отношение на отделни обстоятелства, като напр. наличието на наети лица, практиката на СЕС не изисква знание у получателя по доставките, но същата е категорична, че Директива 2006/112/ЕО и принципът на данъчен неутралитет допускат националната юрисдикция да провери въз основа на цялостна преценка на всички обстоятелства по случая дали самият издател на фактурата е извършил въпросната сделка, като вземе предвид всички обстоятелства по случая (т.50 и т.53 от решение на СЕС от 06.09.2012 г. по дело C-324/11 „G. Toth“). Основание за този извод се намира, както в общата процесуална разпоредба на чл.154, ал.1 ГПК, така и в практиката на СЕС - т.37 от решение на СЕС от 18.07.2013 г. по дело C-78/12 „E.-K“, в което се сочи, че лицето, което иска да приспадне ДДС, следва да докаже, че отговаря на предвидените условия за това. Според даденото от СЕС тълкуване изводите за наличие на реални доставки на стоки или услуги, респ. липсата им, както и данните за знание у получателя за извършена от някой от доставчиците по веригата измама, следва да се направят въз основа на „обективни факти“- факти и обстоятелства от обективната действителност, при съвкупната преценка на които може да се направи извод в подкрепа на едната или другата теза при общото разпределение на доказателствената тежест по чл.154, ал.1 ГПК и чл.170, ал.1 АПК. Именно в тежест на данъчнозадълженото лице е да установи фактите, на които основава своите искания или възражения, като в конкретния случай доказателствената задача не е изпълнена.

В настоящия случай страните не спорят, че предметът на договора от 23.07.2019 г., сключен с доставчика „Дейта оушън“ ЕООД, касае услуга по „Локализиране на български език на софтуер за мобилно приложение на система за тикетинг собственост на ВЪЗЛОЖИТЕЛЯ“ – „Грейн Адвертайзинг“ ЕООД /жалбоподател в настоящото производство/.

По делото липсват доказателства, че именно възложителят е собственик на софтуер за мобилно приложение на система за тикетинг. Такива твърдения не са наведени и от разпитаните в съдебното производство свидетели.

Вместо това, видно от заключението на експерта, изготвил КТЕ в хода на ревизията, касае се за интеграция на системата „MyCicero“, като носител на търговските и авторски права върху системата е PluService Srl, Италия. Експертът е дал заключение, че е налице успешно изпълнение на т. 1.1 от договора за софтуерни услуги, а именно „Локализиране на български език на

софтуер за мобилно приложение на система за тикетинг, собственост на възложителя“ и е посочил, че никоя от останалите точки на договора не са изпълнени. Жалбоподателят поддържа, че с договора е уговорено етапно изпълнение на възложената услуга, предвид нейната специфика. Уговорено е заплащането на цената да стане на три отделни етапа, като първото плащане е обвързано с изпълнение на първия етап от договора, второто плащане е обвързано с настъпване на определен срок. Противно на последното твърдение, в жалбата се сочи, че след завършване на първия етап от договора са извършвани дейности касаещи софтуерна интеграция, която е предложена от множество подготвителни етапи и процеси на изследване и именно за тези извършени предварителни дейности, както и за извършената работа на етап „Разработка на потребителски интерфейси“ е издадена и втората процесна фактура № [ЕГН]/29.11.2019 г. с ДО – 109 000 лв. и ДДС – 21 800 лв. с предмет „услуги съгласно договор“.

В тази връзка следва да бъде съобразено, че нормата на чл. 86, ал. 1 от ЗДДС вменява на регистрираните по този закон лица задължение да издадат данъчен документ и да начислят ДДС тогава, когато данъкът е станал изискуем. Моментът, в който настъпва изискуемост на данъка е подробно регламентиран с разпоредбата на чл. 25 от ЗДДС, като с ал. 2 са уредени общите случаи, а изключенията са предмет на уредба на ал. 3 -5. Процесната доставка не може да се третира като такава с периодично или непрекъснато изпълнение, а ако се приеме, че е доставка, за която е уговорено поетапно изпълнение, относно датата на данъчното събитие ще е приложим чл. 25, ал. 4, изр. 2 от ЗДДС, а именно завършването на всеки етап. В този случай данъчното събитие настъпва на датата на изпълнение на съответния етап. От компютърно-техническата експертиза е видно, че плащането по фактура №0...065 от 29.11.2019 г. не е било обвързано с настъпване на данъчно събитие. От друга страна жалбоподателят не ангажира писмени доказателства, въз основа на които да бъде установено какви дейности са извършени през втория етап. Налице са само твърдения, включително и на разпитаните в съдебното производство свидетели, за провеждани различни срещи на работно ниво с представители на Столична община, транспортни фирми и доставчици на платежни услуги, но същите не са подкрепени с доказателства. В тази връзка съдът не кредитира показанията на св. Василев и св. Ш. относно приключването и на втория етап от проекта доколкото същите останаха неподкрепени с писмени доказателства независимо от представената от съда възможност в тази насока.

От страна на задълженото лице не е оборена и констатацията на органа по приходите за непризнаване на право на данъчен кредит - че не е доказано услугите предмет на доставка да са използвани в икономическата дейност на дружеството като елемент от фактическия състав на правото на данъчен кредит. Не са представени сключени договори от ДЗЛ със Столична община, с транспортни фирми или с доставчици на платежни услуги, а от предмета на договора за софтуерни услуги е видно, че това следва да е предназначението на услугите.

По делото безспорно се установи, че носителят на търговските и авторски права върху системата PluService Srl е поискал преустановяване на работата

по българския вариант на „MyCicero“ за неопределен период към 22.05.2020 г. Това обстоятелство се потвърждава и от разпита на свидетелите Ш. и В.. Тук е мястото да се посочи, че съдът не кредитира показанията на свидетелите, тъй като, от една страна, същите само потвърждават договорените етапи в отношенията между доставчик и получател и преустановяването на проекта, но по никакъв начин не оборват установените факти и обстоятелства в хода на ревизията, а от друга страна, следва да се преценяват и с оглед всички други доказателства по делото. Налице са и несъответствия в показанията на свидетелят Ш. доколкото същият заявява, първо, че дейността е извършена 2020 г. и 2021 г., докато фактурите са издадени м. 10 и 11.2019 г., както и изявленията му, че софтуерът е изпробван на територията на България, докато в КТЕ е отбелязано, че същият е тестван в Р. – Италия.

От събраните по делото доказателства е видно, че между доставчика и ревизираното дружество има представени 2 бр. фактури без конкретизация на извършените услуги, договор с формално изброени дейности. Обратно на посоченото в договора не се доказва софтуерът да е собственост на ревизираното дружество – възложител. Липсват доклади, отчети, анализи и др., обосноваващи параметрите на изпълнение на услугите.

Съобразно изложеното, настоящият състав намира, че за „Грейн Адвертайзинг“ ЕООД, като получател по фактурите, издадени от „Дейта Оушън“ ЕООД, не са налице материалноправните предпоставки за възникване на правото на данъчен кредит по чл. 68, ал. 1, т. 1 и чл. 69. ал. 1. т. 1 от ЗДДС във връзка чл. 9 от ЗДДС, което законосъобразно му е отказано с оспорения акт.

С оглед изхода на спора, на основание чл. 161, ал. 1 от ДОПК, на ответника следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер на 4520 лв., определено съгласно чл. 8, ал. 1 вр. с чл. 7, ал. 2, т. 3 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Воден от горното и на основание чл. 160, ал. 1, предл. последно от ДОПК, Административен съд – София град, Трето отделение, 44 състав,

РЕШИ:

ОТХЪРЛЯ жалбата на „Грейн Адвертайзинг“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], представлявано от М. К. Б., против ревизионен акт (РА) № Р-22002221004687-091-001 от 10.03.2022 г., издаден от органа, възложил ревизията и ръководителя на ревизията, потвърден с Решение № 832 от 02.06.2022 г. на директора на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ С. при ЦУ на НАП, с който на дружеството са установени задължения по ЗДДС общо в размер на 48 365,47 лв., от които 39 300 лв. - главница и 9 065,47 лв. – лихви.

ОСЪЖДА „Грейн Адвертайзинг“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], Ет. 4, представлявано от М. К. Б., да заплати на Националната агенция за приходите юрисконсултско възнаграждение в размер на 4520 (четири хиляди петстотин и двадесет) лева. Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България, в 14-дневен срок от

съобщението до страните.

СЪДИЯ: